8e JAARGo. No. 65.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ⅌ jaar ƒ 24.— ⅌ halfj. ƒ 12.— ⅌ maand ƒ 2.—
„ Java. „ do. „ 30.— „ do. „ 15.—
„ Buitenbez. „ do. „ 36.— „ do. „ 18.—
„ Europa „ do. „ 50.—

De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

VRIJDAG 16 MAART 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

Ten einde niet in de, bij de wet bepaalde boeten en confiscatie te vervallen, brengt de ondergeteekende in herinnering aan de gemeente en inzonderheid aan het bijzonder aan Arakstokers en Vendu-houders, dat, ingevolge Art. 1 der pachtvoorwaarden (Staatsblad 1840 No. 52 Lt. S) van kracht verklaard voor het jaar 1860, bij Staatsblad 1859, No. 71, het regt om *Arak*, *Rum* en *Tjoe*, in het klein of in mindere hoeveelheden dan, van eenen halven legger (of 194 kannen) te verkoopen, uitsluitend zal behooren aan den pachter, sub poene van eene boete van niet minder dan *honderd* en niet te boven gaande *een duizend gulden*.

De Assistent Resident,
voor de policie,

(388) **E. EBBETS.**

POST KANTOOR.

Op den 17den Maart a. s. des namiddags te 2 ure zullen voor MACASSER, BADJOA en de MOLUKKES brieven pakketten worden gesloten.

SOERABAYA, *De Postkommies,*
den 14 *Maart* 1859. (390) **C. WELTER.**

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Zaturdag den 17den Maart 1860.

Voor 's Lands Algemeene Pakhuizen alhier van diverse provisien. (393)

Op Zaturdag den 17den Maart 1860.

Zal, na den afloop der Gouvernements VENDUTIE bij de Algemeene pakhuizen, VENDUTIE worden gehouden bij den Luitenant **SMAGGE** in het Militair paviljoen, in de stad, van meubelaire goederen enz. (395)

Op Maandag den 19den Maart 1860.

Voor het kantoor van den deurwaarder *C. F. Dumwijk* in de stad van diverse goederen.

Op Dingsdag den 20sten Maart 1860.

In het Entrepôt pakhuis Lr. C. op aanvraag van de heeren *van Leeuwen & Co*, van koffij en suiker.

Op Woensdag den 21sten Maart 1860.

Bij den pachter der pandjeshuizen *Tan Tonglieb* te Pasar Bezaar van onuitgeloste pandgoederen en Uitbesteding ten kantore van den heer Resident.

Op Donderdag den 22sten Maart 1860.

Bij den Pachter der Pandjeshuizen *I Giokljoan* in de Maleische kamp van onuitgeloste pandgoederen.

Op Vrijdag den 23sten Maart 1860.

Bij den heer *D. D. van Boeckholtz* in de Chin. kamp van diverse goederen.

VENDUTIE WEGENS VERTREK,

Op morgen, 17den Maart,

in het pavilloen van het mobilair der 1e. Luit. SMAGGE en DE COENENS, bestaande in eenen NETTEN, GECONSERVEERDEN INBOEDEL; een fraai, goed gedresseerd, ZWART SANDELHOUT RIJPAARD, goede BENDIE met PAARD, TUIGEN en wat verder te voorschijn zal worden gebragt. (397)

EXECUTORIALE VERKOOP.

Op den Zaturdag den Zeventienden Maart 1800 *en Zestig,*

zal te **Grissee** door den ondergeteekende, deurwaarder bij den raad van Justitie te **Soerabaya**, wonende te **Grissee**, door tusschenkomst van het vendu-kantoor alhier worden verkocht.

Een **ERF** met het daarop staande **STEENEN** met **PANNEN GEDEKT HUIS**, gelegen in de kampong **Bedielan te Grissee** bij de verponding geregistreerd onder nummero 472 en aangeslagen voor ƒ **500.**— toebehoorende aan H. DE GRAAFF en de erven van W. DE GRAAFF. GRISSEE, 5 *Maart* 1860.

De Deurwaarder voornoemd,

(353) **W. H. VAN GARLING.**

VENDUTIE.

Op Dingsdag den 20sten Maart a. s.,
in het Entrepot pakhuis Le. C. aan den *Kaliemaas,*
DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

VAN

het beschadigde gedeelte der lading van het Nederlandsche schip

E. W. VAN DAM VAN ISSELT,

kapitein J. C. KOLM,
bestaande uit:

pl. ms. 370. Balen KOFFIJ.
„ „ 600. Krandjangs SUIKER.
„ „ 700. Bossen ROTTING.

Het beschadigde gedeelte der lading van het Nederlandsche schip

PER ASPERA ad ASTRA,

kapitein ADMIRAAL,
bestaande uit:

pl. ms. 500. Balen KOFFIJ,
„ „ 7. Pakken KANEEL,
„ „ 500. Bossen ROTTING, en
éene Kist THEE.

Nadere informatien te bekomen bij

De Agenten,

(375) **J. F. VAN LEEUWEN & CO.**

De wel-beklante wagenverhuurderij, behoorende tot den boedel van wijlen den Heeren **C. M. VON FRANQUEMONT**, zal, met het daarbij behoorend erf en gebouwen worden verkocht bij inschrijving, zonder dat de verkooper gehouden is dezelven aan den hoogsten bieder toe-te-wijzen of aftestaan.

Gegadigden gelieve hunne inschrijvings-billetten voor of op *Vrijdag den 23sten Maart a. s.* intezenden, zullende de opening daarvan op dien dag geschieden in hunne tegenwoordigheid, des morgens ten 10 ure precies, ten huize van den Heer **W. KOESLER**, in de nabijheid van de brug van Pedjagalan (*Pasar Besar*) aan wien de billetten dienen te worden ingezonden.

Nadere inlichtingen kunnen bij genoemden Heer worden verkregen, ten kantore der Weeskamer, des **Maandags, Woensdags** en **Vrijdags** van **8** des morgens tot **2 ure** na den middag. (338)

VENDUTIE.

Op Vrijdag den 23sten Maart a. s.

BIJ

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Van DIVERSE COMMISSIE GOEDEREN. (394)

VERTREK VAN SCHEPEN.

VRACHT EN

PASSAGE naar TJILATJAP.

wordt aangeboden per Nederlandsch schip

SACITTA,

Kapt. BAKKER,

om in den loop der volgende week te vertrekken.

Adres den gezagvoerder in het *Java Hotel*, of
de Agenten,

(391) **HILL BROEKMAN & CO.**

DE EBBENHOUTEN-LIJST.

Hoffelijkheid, uit beleefdheid.

(*Vervolg.*)

— En hebt gij die bloem bewaard?

— Helaas, neen! Weldra braken die afgrijsselijke dagen aan in welke men aan niets denkt. De bloem werd vergeten, bij gemis van verzorging stierf zij, waarna men haar heeft weggeworpen.

— In die hartverscheurende oogenblikken hebt gij toch het hart van Lucie moeten leeren kennen? Na mijn terugkeer van buiten heb ik algemeen hooren vertellen dat zij innig bedroefd was.

— Dat was zij ook! Ik moest haar troosten. Zij wilde niet meer eten noch uitgaan en ik scheen ongevoelig te zijn hoe zwaar ik ook leed. Maar, helaas! wat van langen duur zal zijn is niet zoo hevig! op den ouderom van mijne dochter is alles voorbijgaande, maar men zou toch eenig medegevoel mogen verwachten ter vergoeding van hetgeen gewoonlijk aan de jeugd ontbreekt.

— Ontbrak dit U dan?

— Neen, ik heb het gevonden maar bij eene vreemde.

— Bij eene vreemde?

— Ja, eene weeze, Marie Evrard! Gij kent haar geloof ik?

— Zij heeft voor mijne kleindochter gewerkt; het is een aardig kind! men zegt dat zij gevaarlijk ziek is.

— Ja; die arme Marie! Welnu, zij was in mijne dienst toen die zware slag mij trof; ik kan u niet zeggen welk eene toegenegenheid zij mij alstoen heeft bewezen. Marie begreep alles; zij had tact en een helder begrip! hare teederheid voor mij en hare erkentenis deden haar tranen storten over mijnen zoon, dien zij naauwelijks kende, en toen ik het rouwbeklag der vreemdelingen had ontvangen, troostte ik mij door met dat kind te weenen over al die koude formaliteiten welke het hart doorboren.

Zij kon aangenaam spreken; vroom als een engel sprak zij tot mijne ziel en tot bewijs van het medelijden dat zij gevoelde, bad zij voor Eugene.

Tot zoover had het gesprek geloopen toen een bediende eene visite kwam aankondigen. Aanstonds stond Mevrouw de Saint-Luc glimlagchende op, en het volgende uur werd gesleten in geesteloos onderhoud, gelijk aan die waardoor in onze salons een verward geluid heerscht waarvan niets overblijft.

Hoffelijkheid uit het hart.

— Ha! ha! nog zoo alleen, schoone Gravin! Het is al negen uur, ik dacht hier ten minste reeds eenige genoodigden te zullen vinden. Maar neen! het is waar, men dineert zoo laat! trouwens, ik wil mij van daag niet beklagen over die nieuwe gebruiken welke de nacht in den dag hebben doen herscheppen, dewijl ik daardoor het geluk mag smaken van een tête-à-tête met u...

— Altijd galant, Markies! — antwoordde Mevrouw de Saint-Luc, inmiddels haren ouden vriend de hand toereikende welke deze met eerbied aan zijne lippen bragt.

— Zonder twijfel! zonder twijfel! Ik ben niet jong meer, zegt men ik weet ook niet hoe oud ik ben, maar,... het hart is nog altijd jeugdig.

— Gij hebt gelijk, de vriendschap die op achting steunt duurt het langst.

— Weet gij wel dat gij nog zeer jong waart toen ik de eer had u voor de eerste keer in Italie te mogen zien?

— Ik was nog een kind, zoo ik mij wel herinner.

— En toch reeds zeer schoon, Mevrouw, ik heb een goed geheugen.

— Ha! nu zijn wij op het terrein der galanterie.

— Ik verbeeldde mij in het Paradijs der engelen te zijn.

— Maar waarlijk, dat is heerlijk!

— Wees er van verzekerd, mijne beminnelijke gastvrouw! dat ik te zeer uwe zedigheid ken om u een kompliment te maken; ik spreek nog niet eens opregt. Welnu! na drie honderd vijf en zestig dagen wachtens zijn wij eindelijk in het bezit van dien fameusen eersten dag van het jaar, die gelukkig niet meer dan eens in het jaar voorkomt. Wanneer hij ook maar om de drie maanden eenmaal terugkwam, ik stierf bepaald van verdriet.

— In waarheid?

— Werkelijk! Dat leven, dat gaan en komen, die visites, het geraas der wagens, dit alles vermoeit mij; ik word meer en meer overtuigd dat er voor mij geene grootere feesten meer bestaan dan *mijn hoekje aan den haard*, of nog liever aan den uwen en mijnen kleine vriendenkring.

— Zijt gij de woelige wereld moede?

— Ach, spreek er mij niet van! Een grootvader moet

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP PALEMBANG,

Kapitein Kuller.

Vertrekt naar Samarang en Batavia op *den 18den Maart.*

De Agenten,

(384) W. CORES DE VRIES.

HET STOOMSCHIP AMBON,

Kapitein Vogel.

Vertrekt naar Macassar, Timor Koepang, Delly en de Molukkos, *op Zondag den 18den Maart.* Adres bij

(389) W. CORES DE VRIES.

SOCIETEIT CONCORDIA.

BAL EN SOUPER

op den 17den Maart 1860.

(383) *De Secretaris,*

STOELMAN.

TE HUUR

tegen 1°. April te betrekken.

HET HUIS waarin 4 kamers, benevens eene logeerkamer in de bijgebouwen, gelegen op *Baliwerti*, laatst bewoond door den Heer **W. STEUP.**

Te bevragen bij

(396) **L. JOHAN.**

TE KOOP

VIER CENTRIFUGES

met

STOOMVERMOGEN.

(14) B. J. VAN ECK & CO.

TE KOOP

EEN KLEIMOLEN

en

EENE MACHINE om SUIKERPOTTEN te maken.

Te bevragen bij

(346) SCHIMMELPENNINCK & CO.

LAK.

(Best India wax)

van af *f* 3.— per ℔ en hooger.

(355) **LE ROY & CO.**

PUIKE HARING.

Per vaatje van 12 stuks.......................... *f* 2½

" " " 6 " .... " 1½

@ contant.

(326) Bij **HAMMELBURG.**

PER MAIL ONTVANGEN.

NAPOLEON III en DE GEESTELIJKHEID *door Hippolyte Castille*........................ *f* 2.—

FRANKRIJK, het KEIZERRIJK en HET PAUSDOM, uit een volkenregtelijk oogpunt beschouwd *door den heer Villemain*........................ *f* 2.—

ANTWOORD op de brochure van Laguerroniere DE PAUS en HET CONGRES *door Coloman Graaf Mailath te* Weenen. *f* 2.—

(387) **LE ROY & CO.**

WOODBURY & PAGE

Zijn thans gereed om portretten te nemen in het locaal naast het *Hotel du Commerce* dagelijks van 8 tot 12 ure.

TEVENS TE KOOP

COMPLETE PHOTOGRAPHISCHE TOESTELLEN

tegen 70 gulden. (347)

IMPRIMÉS.

BLANCO GEDRUKTE STUKKEN voor den handel, met nette letter op SOLIDE PAPIER gedrukt, worden met spoed en accuratesse vervaardigd ter drukkerij van den *Oostpost.*

(358) **LE ROY & CO.**

VERSCH SELTZERWATER

op halve kruiken.

Bij

(386) GEBR. VAN DELDEN.

Groene en graauwe ERWTEN, witte en bruine BOONEN, GORT alles ad 50 cents per bottel.

KEUKENSTROOP @ *f* 1.— per bottel.

Bij

(392) **HAMMELBURG.**

BOEK EN PAPIERHANDEL

VAN

LE ROY & CO,

PROPATRIA het best afgesneden ad. *f* 10.— per riem.

Idem onafgesneden van af *f* 6.— en hooger.

Groot en klein MEDIAAN. NATUREL, KARDOES MARMER, CHITS, en PAKPAPIER.

VELIJN PAPIER van af *f* 5.— en hooger per riem.

NAGEMAAKT PROPATRIA groot en klein MEDIAAN.

PAPIER SANS FIN, ad. *f* 2.— per el. Bij partij nemende wordt een aanmerkelijk rabat gegeven.

POSTPAPIER in KWARTO en OCTAVO en verschillende kwaliteiten hetwelk tegen denzelfden prijs met STEMPEL of INITIALEN wordt voorzien, waarvan de nette bewerking alle concurrentie kan doorstaan.

PAPIER BATONNÉ, COMMERCIAL en RAYÉ *EN PATE* in 4° en 8°.

REKENING COURANT- en VERKOOP REKENING PAPIER zeer netjes gelijnd op SOLIDE PAPIER. (356)

WISSELS op NEDERLAND.

bij

(382) **MAC LENNAN & CO.**

WISSELS OP NEDERLAND

BIJ

(378) SCHIMMELPENNINCK & CO.

KANTOORBOEKEN.

Fransch fabriekaat met KOPEREN rug en hoeken als JOURNAL, MEMORIAL, COMPTE COURANT LIVRE de CAISSE, GRAND-LIVRE, LIVRE de FACTURES enz.

Idem van Hollandsch fabriekaat in Russisch en Chagrijn leder gebonden in alle formaten en verschillend gelijnd voor alle voor den handel benoodigde boeken.

Alles tegen zeer lage prijzen. (357)

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 16den Maart 1860.

TELEGRAM.

VAN

SINGAPORE.

Aldaar aangeboden 16 Maart te 8 ure 20 minuten alhier ontvangen te 9 ure 22 minuten, 's voormiddags.

De Mail is heden ochtend te Singapore aangekomen.

De spanning tusschen Napoleon en de Paus is weder geweken en zijn de zaken bijgelegd. Frankrijk echter wil Savoije en Niza inlijven, waartegen alle mogendheden zich verklaren, terwijl Sardinie protesteert. Oostenrijk weigert te treden in Engelands voorstellen omtrent Italie, houdt Venetië in staat van beleg, en wordt in Hongarije bedreigd met eenen opstand. — In Napels is het onrustig. — Turkije's moeijelijkheden worden steeds grooter en krijgen een zeer onrustbarend aanzien. — De Spanjaarden hebben Tetuan genomen, doch hebben daarbij zware verliezen te betreuren.

Wij vernemen dat Z. Exc de Luit[t] generaal van Swieten op den 11den Maart van Sindjaï is vertrokken in Z. M. Stoomschip *Soembing.* De verwachting van sommigen, die meenden dat Z. Exc, Soerabaija zou aandoen, zal worden teleurgesteld, dewijl genoemd stoomschip de reis direct naar Batavia maakt.

Alle troepen en schepen hebben thans de golf van Boni verlaten,

— In de Nwe. *Rott. Courant* vinden wij het volgende ingezonden stuk onder den titel van, *Een Antwoord van ooggetuigen aan het Tijdschrift van Nederlandsch-Indie, omtrent de Bonische Expeditie.*

Onder de verschillende artikels over de *Bonische expeditie* in dagbladen en tijdschriften geschreven, is er een dat bovenal onze aandacht trok. Gelukkig als we waren, nu zoo vele *bevoegde* beoordeelaars ons wel wilden vergasten op een kritisch verhaal van het gebeurde, namen wij met warme belangstelling die artikels in handen. De wijze waarop de heer van Hoëvell in de 2de kamer gesproken had, deed ons denken, dat *hij* bijzonder goed op de hoogte was van het gebeurde bij de expeditie. Iemand toch, die zoo over honderde brieven kan disponeren, en belang in de zaak stelt, en Indie kent, had alle gegevens om zelfs degenen die de expeditie mee gemaakt hebben, eens te vertellen, hoe of het nu eigenlijk geweest was. Wij betreuren het evenwel dat de heer van Hoëvell geene andere en betere keuze gedaan heeft onder dat aantal brieven, dat hem zoo goed op de *hoogte* heeft gebragt. Door de 8ste aflev. van het *Tijdschrift van N. I.* hebben wij het geluk een gedeelte van den *rijken schat* van mededeelingen door den heer van Hoëvell ontvangen, te kunnen taxeren.

Uittreksels uit drie brieven, één van een officier der marine, één van een officier der infanterie en één van een koop-

---

zich van het begin van het jaar tot aan het einde bezig houden met zijne klein kinderen, maar op nieuwjaarsdag dan is het nog heel wat anders! Heden morgen was er bij mij te huis een familiedejeunétje; wij zaten ten getale van twee en twintig personen aan tafel.

— Twee en twintig!

— Ja, en toch ontbraken nog mijne beide neven, de kurassier en de dragonder, aan welke ik boven allen juist de voorkeur geef; ik geloof echter dat hunne regimenten het aanstaande jaar te Parijs zullen komen. Maar om op mijn nieuwejaarsdag terug te komen; ik heb dan heden morgen mijn dejeuner de familie gehad en om drie uur 's middags een snoeppartijtje.

— Een snoeppartijtje?

— Wel zeker! kon ik wel anders doen? de kleine kinderen hadden zich bij het déjeuner natuurlijk het minst van allen geamuseerd, want de mamas zorgden wel dat zij stil zaten. Ik heb hen daarom eene tafel, overdekt met lekkernijen, gegeven en ik heb hun gezegd: kom, mijne kinderen! lacht en vermaakt u, want wanneer men oud wordt is dit over.

— Zoodat zij u het hoofd hebben dol gemaakt?

— Natuurlijk! doch zij amuseerden zich. Inmiddels had ik Therese bij hare oud-tante gebragt, bij wie zij hare opwachting moest gaan maken. Ten vijf ure heb ik haar bij hare nicht gebragt bij wie zij moest dineren, en ten acht ure heb ik haar weder naar huis moeten terug geleiden waarzij haar toilet moest maken. Enfin! ik ben den geheelen dag in dienst geweest.

— Maar ter vergoeding van zoovele kleine diensten hebt gij toch zeker dezen morgen eene kleine verrassing gehad?

— Niets! neen!.. dat is te zeggen... ja, ik herrinner mij nu Therese aan hare kamenier te hebben hooren zeggen dat de kooplieden vervelende schepsels waren, ik denk dus dat mij van dien kant eenig cadeau moet toekomen; maar wat mij een weinig verveeld heeft is, dat Therese, zeker ontevreden omdat zij mij niets kon aanbieden, mij den geheelen morgen stuursch heeft aangekeken, en in ernst! zij trok een gezigt!... ik durf u zelf wel te bekennen dat zij alles behalve mooi was.... Maar wat zal men daartegen doen! kinderen zijn kinderen! het zal wel weer voorbijgaan.

— Wat zijt gij toch toegevend! Ik voor mij zou mij zeer gelukkig geacht hebben wanneer Lucie, bij mijn ontwaken, mij een bagatel, een niets, het kleinste werkje, een teekeningje, of wat ook, had aangeboden; ik ben met zoo weinig tevreden....; waarschijnlijk heeft zij geen tijd gehad!

— En bovendien, het begint reeds koud te worden; men verliest daardoor, natuurlijk de vlugheid der vingers.

— Zoudt gij dat denken?

— O, daar ben ik zeker van! Eertijds konden de jonge lieden de koude verdragen, en men gewende er hen aan om nimmer vuur te zien. Ik herinner mij nog dat mijne zuster op vijftienjarigen leeftijd op eene tabouret zat, die zoover mogelijk van den haard was verwijderd; het was eene uitmuntende gewoonte, welke met vele andere zaken er veel toe bijbragt om de dames bekoorlijk te maken; tot bewijs, zijt ook gij niet aldus opgevoed?

— Altijd vleijen! maar zie eens het is reeds kwartier over negen en nog heeft Lucie haar toilet niet gemaakt?

— Geloof vrij dat zij met haar toilet reeds gereed is, maar toen ik binnenkwam met Therese, is deze in de kamer harer vriendin gegaan, en waarschijnlijk zitten die dames elkander op het oogenblik geschiedenisjes te vertellen. Men heeft zooveel interessants wanneer men nog jong is!

Mevrouw de Saint-Luc schelde en liet hare dochter verzoeken om in den salon te komen.

Lucie kwam binnen en werd op den voet gevolgd door Therese; beide waren ernstig gestemd, beide hadden geweend; de ouders deden hen echter geene vragen daaromtrent. Elk oogenblik werd de deur geopend om de gasten aantekondigen. Men moest zich beminnelijk voordoen, orders geven voor de versnaperingen, enz.; Lucie kweet zich dan ook voortreffelijk van de zorgen der meesteresse van het huis; hare arme moeder ging van den een naar den ander en had voor een elk een welwillend woord over, onophoudelijk wierp zij echter een blik op een klein schilderijlijstje, hetwelk in eene der hoeken van de salon was opgehangen. Dit lijstje, vervaardigd van ebbenhout, omvatte eene blonde haarlok benevens de eerste prijs welke haar zoon op het collegie had behaald; ook zag men er eene naauwelijks leesbare handteekening in *„Eugene de Saint-Luc."* Het was de handteekening welke hij, nog kind zijnde, onder eenen aan zijne moeder gerigten brief had gesteld.

(Wordt Vervolgd.)

vaardijman, zijn hier bestemd om het publiek op de hoogte te brengen van het gebeurde te Badjoa. Het valt terstond in het oog, dat die brieven zonderling gekozen zijn, uit dien rijken schat, daar noch de officier van de marine, noch de officier der infanterie noch die koopvaardij-man aan de operatien te land hebben deel genomen. Ze kunnen daarom wel weten wat er gebeurd is, maar. als men nu toch eens in 't bezit van zoo'n massa brieven is, dan zouden wij het eigenaardig gevonden hebben om die van ooggetuigen te publiceren. Enfin, de heer van Hoëvell schijnt er anders over te denken. De eerste en laatste der genoemde brieven zullen we met stilzwijgen voorbijgaan; alhoewel wij het omtrent alles wat daarin geschreven wordt, niet onbepaald met de schrijvers eens zijn.

De tweede brief, dat juweeltje uit den rijken schat, is echter zoo onwaar, zoo zonder eenige kennis van zaken geschreven, dat wij bijna niet weten, aan wie de meeste eer te moeten geven, of aan den anonymen schrijver, of aan den heer van Hoevell, die juist *deze* letteren geschikt achtte om aan het publiek te worden medegedeeld.

De schrijver is ongelukkig (zie pag 87 reg. 4. v. b.) niet bij de expeditie tegenwoordig geweest; dat is jammer! Dan was 't misschien beter gegaan. Met welk doel hij zijn brief geschreven heeft, valt onmiddelijk in het oog; ware hij wat slimmer geweest, en had hij zich wat waardiger en verstandiger uitgelaten, dan was dat doel, het blameren van den kolonel Waleson, misschien beter gelukt. Nu evenwel maakt zijn brief eene treurige figuur; hij verraadt zijn doel in den aanhef (pag. 86) zijner letteren, en nu gaat hij er op los. *Il faut commencer par le commencement*; hij begint dan ook met *den val van Boni*! en 't spijt hem, daarbij niet van fijne geniale aanvalsbewegingen, bestorming van redouten en bressen enz. te hooren. Nu zal *hij*, die op Java het geschut had hooren bulderen, ons eens vertellen hoe Boni eigenlijk genomen is. Daartoe spreekt hij van eene combinatie, die hij niet begrepen heeft, van brieven zijner kameraden, en van djagong, die op *koorn* gelijkt. Dat hij die zoogenaamde combinatie niet begrepen heeft, had hij niet behoeven te zeggen, want dat blijkt uit geheel zijn geschrijf; die brieven van kameraden zouden we wel eens willen zien, vooral ook om straks te melden redenen; en dat hij djagong bij *koorn* vergelijkt, bewijst dat hij fijne geniale vergelijkingen weet te maken, of dat hij van zijn leven nog niet veel djagong gezien heeft. Dat we *een dag of tien* voor den opmarsch naar Boni reeds in de djagong waren getrokken en teruggekeerd, is toevallig waar; de generaal Steinmetz was toen nog kommandant der expeditie, we zagen bij die gelegenheid hoe sterk de djagong op koorn gelijkt! Dan spreekt de schrijver over een krijgsraad; maar het fijne van dien krijgsraad weet hij niet; dat een dag later evenwel djagong gekapt is, is de waarheid. Als hij evenwel denkt dat de kolonel Waleson dit besluit geprovoceerd heeft, dan kon hij het wel weer mis hebben. Neen, wij hebben uit onderscheidene omstandigheden moeten opmaken, dat de kolonel Waleson die combinatie, die schrijver niet begrepen heeft, reeds toen op het oog had. En dat maken van een omweg, zoo als schrijver die noemt, had, alleen als omweg beschouwd, reeds het voordeel geen doortogt door djagong te zijn.

Wie die *men* zijn, die niet begrepen hebben, waarom de opmarsch naar Boni wegens regen niet plaats kon hebben, zouden we wel eens willen weten. Het was anders genoeg bekend, dat de kommandanten van artillerie en kavallerie geadviseerd hadden, dat het terrein in geen twee dagen na dien regen practicabel was. Naar ons inzien viel daar niet veel aan te begrijpen; we gelooven zelfs dat schrijver het wel begrepen zou hebben, als hij te Badjoa geweest was. Eindelijk gingen we dan toch naar Boni, zegt schrijver, en de groote troep, waarbij natuurlijk de kommandant was, zorgde wel, dat hij uit die djagong bleef, en maakte uit voorzigtigheid een omweg.

Dezen volzin hebben wij herhaalde malen herlezen; het scheen ons toe, dat daar een adder onder het gras verscholen was; maar we hadden tot nog toe iemand die de epaulet draagt tot een dergelijken laster van de laagste, gemeenste soort niet in staat geacht. Hetgeen evenwel op pag. 89, omtrent het niet komen van den expeditie kommandant in Boni (dat we ons niet meer herinneren) gezegd wordt, voltooit den geest van genoemden volzin.

Wij kunnen geene woorden vinden, om uit te drukken hoe diep verachtelijk de schrijver zich hier aan onze oogen voordoet.

Onder den dekmantel der anonymiteit durft hij op eene slinksche wijze te trachten een hoofdofficier, dien we allen hebben leeren achten, in zijn eer aan te tasten! Wat moet uw vonnis zijn schrijver, wanneer gij voor de regtbank van eer geroepen wordt?

En wat moeten wij denken van de gevoelens van den heer van Hoevell, omtrent de belangen van het leger, wanneer hij zijn tijdschrift leent aan de verspreiding van zulke anonyme lasterlijke uitdrukkingen;

Had de heer VAN HOËVELL slechts de *drie* bovengenoemde brieven gehad, *soit*, dan had hij kunnen zeggen dat hij het publiek toch wat moest laten lezen! Maar nu hij uit dien rijken schat van brieven juist deze gekozen heeft, nu begrijpen wij hem niet meer

Het zou te lang duren zoo wij al den nonsens, dien de schrijver van den opmarsch naar Boni op papier gezet heeft, punt voor punt wilden wederleggen. Het is duidelijk dat hij er geen flaauw idee van heeft; 't was zeker niet geniaal genoeg voor hem. In antwoord op een en ander zeggen we slechts het volgende;

De marsch naar Boni was vooraf bepaald, en ze is uitgevoerd volgens het gemaakte plan. Om niet in de lastige djagong velden te komen, zouden deze worden omgetrokken; verscheidene in ons leger dienende *Boeginezen* kenden den te nemen weg. Deze omtrekking had tevens het voordeel van den vijand te misleiden, daar het duidelijk was, dat deze ons van de *Oostzijde* verwachtte.

Er was besloten zich onderweg niet dan in geval van bepaalde noodzakelijkheid in een gevecht te mengen, maar steeds door te marcheren naar Boni. Om den vijand nog eenigen tijd in den waan te laten, dat we, zoo als op 15, 18 en 19 Februarij van de *Oostzijde* zouden naderen, werd een gedeelte der in de versterkte kampong achtergelaten troepen met eenige koelies aldaar in beweging gesteld, eene omstandigheid die onmiddelijk door seinen aan de Bonieren werd kenbaar gemaakt. Deze kleine kolonne mogt zich niet verder van de versterkte kampong verwijderen, dan met de veiligheid bestaanbaar was; de kampong met het daar geplaatste geschut bood eene sterke positie aan.

Deze vooraf bepaalde en bekende maatregelen hebben (de uitkomst heeft het bewezen) volkomen aan het doel beantwoord.

Want de hoofdkolonne heeft geruimen tijd gemarcheerd, zonder den vijand te ontmoeten, die zich bij en op den grooten weg naar Boni verzameld had, tot dat hij, zijne dwaling bemerkende, onze regterflank attaqueerde. De opmarsch geschiedde in de beste orde; het geheele plan en de wijze van uitvoering zijn hoogst vereerend voor onzen kommandant.

Toen we voor Boni waren gekomen werden er zeer doelmatige maatregelen genomen om die plaats, (de stad met wallen zegt schrijver!!!) krachtig aan te vallen; maar het is bekend hoe weinig vruchten die maatregelen gedragen hebben, want Boni was verlaten! Uit een militair oogpunt gesproken was dit jammer! De impressie die deze tijding op de troepen maakte was dan ook alles behalve aangenaam, en het is zeker niet aan de expeditionnaire troepen te wijten, dat men goedvond op Java het geschut los te branden, ter gedachtenis aan den val van Boni! Wat dat niet vervolgen van den vijand aangaat, men moet beter op de hoogte der omstandigheden zijn, dan schrijver het is, om hierover een oordeel te vellen.

Schrijver moet in het oog houden, dat er nog een fort *moest* gebouwd worden, en dat het al ver in den mousson was. Was schrijver op Badjoa geweest, dan zou hij gezien hebben dat bij een uitstel van 4 of 5 dagen, het fort onmogelijk voltooid had kunnen worden; dat zou men dan maar half voltooid moeten hebben laten staan?

Denkt schrijver misschien dat kolonel Waleson voor zijn pleisier naar Badjoa terugging; begrijpt hij niet dat juist kolonel Waleson de meeste reden had om dat forten-bouwen te betreuren?

't Is waar, het staat geschreven, en schrijver bewijst zijne lessen (aan de M. Academie?). goed onthouden te hebben, door te zeggen dat een veldheer gebruik van zijne overwinningen moet maken, en wees er zeker van dat kolonel Waleson de man niet is, om dit te laten.

Bedenkt evenwel dat kolonel Waleson niet *alleen* mogt handelen, dat hij bevelen had, en dat het fort *moest* gebouwd worden.

Schrijver wenscht eene openbare kritiek?

Bedoelt hij met openbaar, *anonym*, en met kritiek *nonsens en lagen laster* dan is hij alreeds begonnen. Wij begrijpen evenwel *openbaar* anders, en daarom zetten we er onze namen onder. Als er verder nu gekritiseerd mogt worden, zal schrijver wel doen zich stil te houden, en vooral zijn naam niet te noemen, want, ja want?....... zie boven.

't Is ondertusschen gelukkig, dat *wij* er nog al goed afkomen; schrijver schijnt niets tegen *ons* te hebben en tevreden over *ons* te zijn (pag. 88) Goddank! Wij hebben dan des te meer tegen hem; dat blijft weer in evenwigt!

De brutaalste uitdrukking in den brief is echter die, waarin schrijver zegt, dat hij steeds gewacht heeft met schrijven, tot dat hij *zekere* berigten heeft! 't Is sterk!!!

Eindelijk komt hij nog eens persoonlijk op den kolonel Waleson terug, om den brief even waardig te eindigen als hij begonnen is. Enfin, we hebben er genoeg van gezegd.

Het is treurig dat er uit den boezem van het leger zulke stemmen zijn opgegaan, en wij achten ons verpligt ze openlijk te beschamen.

Macassar, 18 October 1859.

Off. der landmagt en mar. land-divisie,

W. E. Berkholts.	P. J. 't Hooft.
G. P. Bischoff.	H. L. F. Jacquier de Lompret.
H. W. Brongers.	H. P. Koning.
J. van Burg.	J. van Leijden.
J. B. Coomans de Ruijter.	H. J. van Lith.
C. W. F. Foreman.	F. W. Meijer.
C. C. H. von Freijtag van Over-straten.	C. Pabst.
	J. L. S. H. Pel.
W. K. van Gennep.	F. J. Reckers.
J. G. H. Grooss.	P. Ruitinga.
A. Haga.	R. Tindal.
Hees.	F. W. Voswinkel Dorselen.

FRANKRIJK.

— De *Sémaphore* van Marseilles deelt mede dat de heer Alexander Dumas, na een kort oponthoud in die stad, zich naar Leghorn heeft begeven, om van de gemagtigden der vaders van het Heilige land de vergunning te verkrijgen om aan boord van zijn yacht de vlag der bedevaartgangers naar Jeruzalem te mogen voeren, welke vlag onder de bescherming van Frankrijk staat. De heer Dumas zal op zijne reis tevens de plaatsen bezoeken, in den laatsten tijd zoo beroemd geworden door de overwinningen die het Fransche leger daar behaald heeft, vooral Marengo, Magenta en Solferino.

— De aandacht der inwoners van Marseilles werd onlangs getrokken door een van de wallen gegeven contra-saluut aan een oorlogschip. In het eerst dacht men dat de kardinaal Antonelli op weg naar Parijs voor het congres, aankwam; het bleek echter later dat het een Napelsch stoomfregat was, hetwelk veertig paarden kwam afhalen bestemd voor het Napelsche hof.

— Een beroemd chemist, de heer Berthelot heeft het bestaan van eene nieuwe gas ontdekt welke door hem genaamd wordt *quadricarbure* van waterstof (waterstofgas ??). De gas ontwikkelt door eene oplossing van alcohol met ether onder eene hooge temperatuur van warmte. Hare eigenschappen, veel overeenkomst hebbende met de olieigas, zullen later worden beschreven.

— Het getal boekdrukkerijen te Parijs, dat sedert 1811 bij de wet op 80 bepaald was, is thans, daar zich in de bij de stad ingedeelde binnenwijken 5 boekdrukkerijen bevinden, bij keizerlijk besluit tot 85 vermeerderd.

— Op den Boulevard tusschen de Madeleine kerk en het plein der Bastille houdt men zich bezig met het opzetten der kramen van de kooplieden met nieuwjaargeschenken. Binnen twee dagen zullen zij eene onafgebrokene reeks van kleine winkels uitmaken. Zij zijn wel geen sieraad voor de stad, maar gedurende 8 dagen bloeijen daardoor eenige kleine takken der nijverheid, en vele arme lieden, die met ongeduld dit oogenblik van het jaar afwachten, hebben daardoor de gelegenheid tot eenige verdiensten.

— Wegens de zonderlingheid deelen wij het volgende extrakt mede van eene buitengewone afspiegeling (*mirage*) op zee, hetwelk voorkomt in de *Courants et revolutions de l'Atmosphere et de la mer* van den Luitenant Julien. Om zoo exact mogelijk te blijven laten wij den schrijver het verschijnsel zelf verhalen: — „Door een hevige orkaan welke ons den 16 December 1846 overviel op de hoogte van het eiland Réunion werden wij gescheiden van de Fransche korvet *Le Berceau*, welke echter niet ver van ons kon verwijderd zijn. Met behulp van noodmasten, welke wij hadden opgerigt, zouden wij binnen weinige dagen het eiland St. Marie van Madagascar kunnen bereiken, hetwelk als vereenigingsplaats was aangewezen. Te vergeefs onderzochten wij den horizon, peilden wij de diepte, of onderzochten wij de bogten der kust, wij konden geen spoor van onze ongelukkige makkers vinden. Eene maand was aldus in wreeden angst voorbij gegaan, toen de uitkijk in de mast eensklaps uitriep: "een wrak in het westen dat op het land is geworpen. "Het was geen droom. De zon scheen prachtig, het uitspansel was helder en zuiver, de warme lucht trilde in den horizon. Onmiddelijk waren alle kijkers op het aangewezen punt gerigt, ten einde te onderzoeken of de uitkijk zich niet vergiste. Onze ontroering steeg ten top, toen wij in stede van een masteloos schip, een wrak ontdekten, overdekt met menschen, hetwelk geboegseerd werd door sloepen van welke hulpseinen werden gegeven. De figuren waren helder en scherp afgeteekend en alles was zeer duidelijk te onderscheiden. Verscheidene uren bevonden wij ons allen aan boord onder den invloed van eene koortsachtige spanning, met onze oogen konden wij al de détails nagaan van dit onbeschrijfelijk tooneel. De Admiraal Desfossés die alstoen stations- chef was in de Indische wateren, gaf onmiddelijk last aan den eersten stoomer die bij de hand was om ter hulp te snellen van de levende overblijfselen welke de oceaan genegen scheen ons terug te geven. De dag begon te dalen, de nacht was reeds, zooals dit in de tropische gewesten het geval is, zonder eenige voorafgaande schemering gevallen, toen de *Archimedes* het doel van zijnen togt bereikte. Te midden van drijvende rondhouten stopte hij en zette zijne booten uit. Rondom zag men de menschen in beweging met de handen ten hemel geheven, de stemmen kon men duidelijk onderscheiden (?) Nog eenige oogenblikken en wij zouden onze van eenen zekeren dood geredde broeders kunnen omhelzen. Maar helaas! wat eene verschrikkelijke illusie! Onze booten voeren in de zware boomtakken welke van de naburige kust kwamen afdrijven en voerden hen met den stroom mede naar het noorden. Aldus werd een zoo sterk visioen verijdeld en verdween de laatste hoop welke een bedriegelijke afspiegeling der zee had veroorzaakt, die, zoo men zegt, in de diepte van den oceaan haren oorsprong heeft.

ENGELAND.

Het voornemen van het Gouvernement om een vrijwilliger reserve van zeelieden opterigten, vindt zoo algemeenen bijval, dat men zou wanen dit reeds voor vast is aangenomen. Na de eerste bekendmaking daaromtrent maakten de publieke bladen weinig of geene opmerkingen over de waarde daarvan. Zonder twijfel is dit geen slecht bewijs, want dit is toch zeker, dat men niet nagelaten zou hebben om het plan te critiseren wanneer daar rede voor had bestaan. Er is ten overvloede tijd genoeg geweest om de zaak te overdenken, ook is er volstrekt geen woord gerept over de gevolgen die de maatregel voor den zeeman en voor de koopvaart zou kunnen hebben. Het is met zelfvoldoening dat wij de aandacht vestigen op een stap, welke gedaan is door eene maatschappij in welker dienst zich een aantal zeelieden bevinden en welke, naar onze gissing, wel berekend is om invloed te oefenen op voor denmaatregel om de schepen voltallig van équipage te maken. De *Peninsular and Oriental Companij* heeft aan de in hare dienst zijnde zeelieden eene circulaire gerigt, in welke de voorwaarden worden genoemd op welke de Directeuren genegen zijn om hen te doen opnemen in de reserve-magt. Aan de matrozen zou de behandeling van met kanonstukken om te gaan worden geleerd, met welk doel te Southampton een schip ter beschikking der admiraliteit zou worden gesteld; de matrozen zouden de keus hebben om in eens achten twintig dagen lang elk jaar daar aan boord te worden geplaatst, tot het ontvangen van onderrigt dan wel op verschillende tijden; de zeelieden, welke in dienst der maatschappij zijn, zouden zich natuurlijk van dien pligt moeten kwijten na elke beëindigde reis. Met het doel om de aangeworven zeelieden in het genot te stellen der betaling van 96 of 108 gulden's jaars, welke voor de reserve-dienst wordt te goed gedaan, zonder nog het pensioen te rekenen waarop zij na eenen zekeren diensttijd zullen aanspraak hebben de Directeuren van de maatschappij last gegeven om de manschappen welke, tijdens het schip in de haven ligt, afwezig zijn om te worden geoefend, uitbetalen als deden zij dienst op hunne schepen.

Dit is niet alleen eene goedkeuring van het denkbeeld tot oprigting van eene vrijwilliger - reserve van de zijde van een groot en invloedrijk ligchaam, maar een wezenlijke hulp voor het doel, door het een aantal uitmuntende matrozen zoo gemakkelijk mogelijk te maken om zich bij de ontworpen magt ten doe inlijven. Bovendien wordt het nationaal eergevoel van die lieden opgewekt doordien hunne chefs verklaard hebben dat, wanneer voor de reserve- magt 30,000 zeelieden waren ingeschreven, en deze vereenigd waren met de door het geheele land verspreide scherpschutters alsdan, de verdedigings- middelen van dien aard zullen zijn dat elke buitenlandsche inval ongelukkig moet afloopen; dat echter de mogelijkheid om de reserve voor de aktieve dienst te moeten gebruiken, nog verre verwijderd is; dat eene voorbereiding voor den oorlog de beste steun is om den vrede te kunnen bewaren, en dat diensvolgens de leden van de reserve-magt der zee-vrijwilligers genot kunnen hebben van de betalingen en pensioenen, zonder iets te moeten wagen, door in een betrekkelijk korten tijd de behandeling van het geschut te leeren, hetwelk dan nog als eene uitspanning mag worden beschouwd.

Er bestaan dus voor den partikulieren zeeman aanlokselen genoeg om zich aan deze speciale dienst te verbinden. De vaderlandslievende geest in het midden latende, zijn de voordeelen van betaling en pensioen al aansporing genoeg; zij hebben het vooruitzigt van eenen betrekkelijk goeden onden dag en van misschien nog eens eenige verandering in hun-

nen levensloop te kunnen hebben, waarvan toch elke zeeman een liefhebber is. Wanneer het voorbeeld van de maatschappij door de massa koopvaarders wordt nagevolgd, dan zal het vraagstuk, hoe de vloot met den meesten spoed en voltallig kan worden bemand, spoedig en naar wensch zijn opgelost.

— In de Fabriek der heeren Naijlor Vickers & Co is onlangs de grootste stalen klok gegoten welke immer in Engeland werd vervaardigd; op den dag der gieting waren eene menigte heeren en dames vergaderd om toeschouwers te zijn van het indrukwekkende schouwspel dat eene dergelijke bewerking aanbiedt.

Boven den vorm was eene soort van trechter geplaatst, welks bodem, voorzien was van eene plug. Het gegoten staal werd door de werklieden, door middel van ijzeren pannen in den trechter gegoten. Dat dit een zwaar werk is zal iedereen ligt begrijpen wanneer men in aanmerking neemt dat ieder man verscheidene malen, van af den smeltoven tot aan den vorm moet loopen, met een aanzienlijk gewigt gesmolten metaal. Nadat zich eene genoegzame hoeveelheid metaal in den trechter bevond, werd de plug door middel eener ligtkraan uitgeligt, als wanneer hetzelve in den vorm liep. Bij onderzoek bleek dat de gieting volmaakt was. De klok weegt 2500 Ned. pond.; de afmetingen zijn: hoogte 5 voet, 3 duim; diameter van onder 6 voet, 2 duim; dikte aan de vlakte waartegen de klepel staat 4/4 duim (alles Engelsche maat.)

Reeds sedert lang hebben de heeren Naijlor, Vickers & Co, bij den overigen arbeid in staal ook de gieting van stalen klokken bij de hand gevat. De eerste klok goten zij in 1855, sedert dat tijdstip zijn er niet minder dan 1300 afgeleverd. Het is veel goedkooper dan het klokken-metaal en is daarbij sterker, bovendien heeft men ter verkrijging van hetzelfde resultaat minder gewigt aan staal dan aan metaal noodig, weshalve er ook een groot verschil bestaat tusschen den prijs van eene metalen of stalen klok. De in dit artikel bedoelde groote klok is vervaardigd ten behoeve der stad San Francisco.

— In het dorp Oxton, nabij Birkenhead, werd onlangs een jong mensch benoemd tot voorlezer in de kerk. In het midden zijner dienstverrigtingen kreeg hij eene jonge dame uit de nabuurschap in het oog, met welke hij spoedig daarna een engagement sloot. Niet tevreden daarmede bewees hij ook attenties aan de dochter van een inwoner van Liverpool, welke hij overhaalde om met hem te ontvlugten. De vader van die jonge dame werd echter gewaarschuwd en toen de twee jonge lieden in eene kerk kwamen om in het huwelijk te treden, werden zij daar ontvangen door den vertoornden vader. De dame werd in een wagen getild, doch vond het goed om op den loop te gaan, als wanneer de vader zich tevreden moest stellen met zijnen toorn te doen nederkomen op hem, die ongevraagd zijn schoonzoon had willen worden. De ongehoorzame dochter is nog niet tot hare ouders teruggekeerd, en de vader wil de zaak wettiglijk vervolgen, op grond dat Gretna Green 'sreputatie voor het sluiten van huwelijken heeft opgehouden, met het bepaalde doel om die krenkingen der ouderlijke magt tegen te gaan.

BRITSCH INDIË.

Met betrekking tot de eigendommen, nagelaten door de oproerlingen welke reeds gestraft zijn, is voorgesteld om de goederen van hen, die overtuigd zijn van officieren of Europeanen te hebben vermoord, verbeurd te verklaren; die van anderen echter, welke zich aan die misdaad niet hebben schuldig gemaakt, zullen aan de wettige erfgenamen worden teruggegeven.

Een troep rebellen aangevoerd door Gomrao en Zalim zijn door een detachement kavallerie en infanterie aangevallen en met groot verlies op de vlugt gedreven. De rebellen vochten wanhopend, eene groote massa van hen is gesneuveld.

— Men verneemt van Nepal dat 17 personen met zeven kameelen, beladen met juweelen en rijke kleedingstoffen zijn gearresteerd te Barlouta, en men zegt dat die goederen den eigendom zijn van den overleden Nana. Van al de vrouwen welke den Nana in de bosschen zijn gevolgd leven er nog slechts twee, de anderen zijn alle vermoord nadat zij van hun goud en edelgesteenten waren beroofd.

— Den 23sten febr. heeft te Singapore in de *Merchant s' Exchange Room* een vergadering, door den scheriff bijeengeroepen plaats gehad, met oogmerk om een petitie aan het parlement te rigten„ met verzoek, om de Straatbezittingen te scheiden van het vasteland van Indië en het regtstreeksch onder het beheer der Secretarie van staat voor Indie te plaatsen, met een wetgevenden raad.

In deze vergadering werd o. a. besloten:

Dat de petitie zal circuleeren ter onderteekening, en zoo spoedig mogelijk naar Engeland worden verzonden; dat afschriften van deze en verdere petitien zullen worden gezonden aan den gouverneur, de *East-India and China association*, en aan de kamers van koophandel te Liverpool, Manchester en Glasgow, met verzoek om hunne medewerking.

Vervolgens werd er een commissie voor deze petitie enz. benoemd, bestaande uit de heeren Davidson, Read, Greenshields, Mactaggart, en Joaquim d' Almeida.

KAAP DE GOEDE HOOP.

— De Engelsche correspondent van den *Graham's Town Journal* deelt mede dat het voornemen bestaat om Umzimrooboo te koloniseren. Hij zegt daaromtrent het volgende. „Ik maakte onlangs kennis met een Amerikaan die op eigen kosten naar de Kaap ging ter volvoering van eene zonderlinge kommissie. Er bevinden zich in de staten vele vrije zwarten, die vrij wel beschaafd zijn en die meer vrijheid verlangen dan de IJankees hen willen toestaan. Zij wenschen dienvolgens in massa te emigreren, en in Afrika eene kolonie te stichten zoodals die van Liberia op de Westkust. Zij vooronderstellen dat Zuidelijk Afrika daartoe het beste geschikt is, en wel in de rigting van de St. Johns rivier alwaar men de invallen der Kaffers niet heeft te duchten. Of hun plan uitvoerbaar is valt moeijelijk te zeggen, zij willen zich echter daaromtrent overtuigen, daar een uit hun midden op reis is naar de Kaap om de noodige inlichtingen in te winnen.

DE VRIJE NEGERS IN MARIJLAND.

De volgende memorie aan de wetgevende magt is in dezen staat in rondlezing gezonden: —

„Wij ondergeteekenden, burgers van dezen staat, nemen eerbiedig de vrijheid om Uw achtbaar ligchaam een overzigt aantebieden van den staat van Marijland; de verschillende belangen, zoowel maatschappelijke als industriële dringen ons daartoe, waarbij vooral op den voorgrond staat de wetgeving met betrekking tot onze slaven en vrije negers (welker getal thans 90,000 of meer bedraagt); zij verzamelen in de steden en dorpen en willen alleen per dag of bij het uur werken, eene vaste bediening weigeren zij aantenemen; wij hebben een aantal arme, brave blanke burgers welke gaarne werk zouden willen hebben, doch zij worden door de vrije negers verdrongen. Het is bekend dat de vrije negers, eene enkele uitzondering uitgenomen, zich niet per jaar willen verhuren als landbouwers bij onze pachters maar liever een ongebonden leven leiden met de slaven welke zij bederven. Eene menigte van hen vormen genootschappen, huren pachthoeven en dwingen daardoor ons, blanke pachters, om den staat te verlaten en naar het Westen of in eene andere rigting optetrekken. Het is ook bekend dat velen van die zoogenaamde vrije negers een handel drijven welke den onzen zeer benadeelt. Dit nu is wel is waar toegestaan aan een zeker aantal vrije negers, maar voor onze arme, blanke landbouwers, pachters en werktuigkundigen is dit even nadeelig als onregtvaardig. Mededeelzaamheid wordt eerst in ons eigen huis uitgeoefend, onze burgerbevolking moeten wij eerst regt doen wedervaren alvorens edelmoedigheid te betoonen aan den vrijen neger. Wanneer de vrije neger even goed werk aflevert als de blanke man, hetgeen wij volstrekt ontkennen, dan zou het nog niet geregtvaardigd zijn tegenover de belangen van den armen, blanken man. Eene zoodanige bewering is beleedigend voor onze burgers wanneer die gegrond wordt op de gelijkheid welke zou bestaan tusschen den vrijen neger en den burger. Eene goed geregelde regering voor burgers kan niet deugen voor burgers en vrije negers gezamenlijk. Het Gouvernement is ingesteld ten belange van den blanken man, en wanneer deze het land, door het opbrengen der belasting, onderhoud en zijn leven veil heeft vooor de verdediging van den grond, dan heeft hij ook wettelijk en uitsluitend het regt om er de voordeelen van te plukken. Om den vrijen neger het regt te geven van te kunnen wedijveren met den blanken man in nijverheids ontginningen, dit is van de zijde van den staat eene groote onregtvaardigheid. Het is een feit hetwelk door de zamenstellers van de bonds-Constitutie nimmer is nagegaan. De geheele massa van vrije negers verfoeit al wat maar naar handenarbeid zweemt, zij leven van de vruchten welke de blanke man in het zweet zijns aanschijns heeft verdiend. Zij slenteren van plaats tot plaats, hitsen de slaven aan, en dienen als agenten van de abolitionisten om de slaven oproerig te maken waarvoor zij betaald worden door de zendelingen van het Noorden. Zij zijn eene straf voor ons, vullen onze gevangenissen en jagen ons ook daardoor op zware onkosten. Het is nutteloos om te willen ontkennen dat de slavernij en de vrije negers nog langer gezamenlijk in dezen staat kunnen bestaan. Het een of het ander zal moeten worden opgeruimd. Vele slavenhouders in dezen staat verkeeren in eene angstige spanning wat uw geacht ligchaam zal besluiten, wanneer er niets gedaan wordt om hun goed regt (?) te verzekeren dan zullen zij genoodzaakt zijn om naar het zuiden te trekken en Marijland als eene vrije negerstaat te verlaten. De abolitie van het vrije negerdom is een noodzakelijk vereischte voor de zekerheid van eigenaars van slaven, om de regten van onze arbeidende blanke bevolking te bevorderen. Veel praten bij eene zwakke handhaving, zal de kwestie niet oplossen. Wanneer de staat haren invloed wil behouden als een getrouw bondgenoot van het zuiden en wanneer zij alle thans gepleegd wordende gruwelen wil zien ophouden, dan moet zij het vrije negerdom zoo spoedig mogelijk afschaffen. Wij bidden daarom uw geacht ligchaam om de vrije negers allen levenslang tot slavernij te doemen ten gerieve van ons burgers (!!!). Wij verzoeken verder dat in elk kiesdistrikt van den staat eene sterke militaire magt wordt gelegerd, ten einde alle wetten met betrekking tot dit onderwerp en ook die op de slaven te doen eerbiedigen. Verscheidene andere middelen tot herstel worden natuurlijk aan de wijsheid van uw geacht ligchaam overgelaten. Geteekend, enz.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Van*
Maart 15	Nederlandsche	Gouv. stoomschip Java	H. F. Bernoster	Boni en Balecomba.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar.*
Maart 15	Nederl. Ind.	Bacht Mastora	Said Abd. bin Alhabassij	Gorongtalo.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Pruissische	Delphin	Klein	In reparatie	Fraser Eaton & Co.
Nederlandsche	Alcyone	Haacke	Amsterdam	„
Hamburgsche	Marij Ross	Meije	In lossing	„
Nederlandsche	Stad Schiedam	F. Wulp	Onbepaald	„
Amerikaansche	Witch	Hultman	Boston	Mathiesn Ebbs Ruije & Co.
Nederlandsche	Hollandia	Wap	Onbepaald	„
„	Jacob	Borger	„	„
Zweedsche	Amazone	Dannberg	Nederland	„
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
„	Amstel	Rademaker	Amsterdam	„
„	Sumatra	Grivel	Onbepaald	„
„	Maria Henriette	J. Winter	In reparatie	„
Bremer	Rubens	F. Soltenborn	Amsterdam	„
Nederlandsche	Stad Dockum	van der Werff	In reparatie	„
Nederlandsche	Schoonverbond	D. D. Borchers	Holland	B. J. van Eek & Co.
„	Friesland	Mispelblom Beijer	„	„
„	Graaf Dirk III	Rotgans	Nederland	Schimmelpenninck & Co.
Oldenburgh	O. Thijen	Addicks	„	„
Nederl. Ind.	Java	Worthington	Batavia	„
Nederlandsche	IJssel	Maarschalk	Bezoekie	„
„	Per Aspera Ad Astra	Admiraal	In reparatie	J. F. van Leeuwen & Co.
Engelsche	Duchess of Sutherland	M. Megget	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
Nederl. Ind.	L'Amitié	Valberg	Macassar	„
Nederlandsche	Sagitta	Bakker	Tjilatjap	„
„	Neerlands Koningin	G. Geerling	Te koop.	E. Ten Brinck & Co.
„	H Vincentius van Paulo	de Groot	Rotterdam	„
„	Zephir	N. J. de Vries		Anemaet & Co.
„	D. T. Visser	W. van de Linden	Sidney	„
„	Jason	J. H. L. van Bueren	Rotterdam	„
Nederl. Ind.	Oenang	S. van Hulstijn	In reparatie	Adam & Co.
„	Soetan Iskander	L. G. Kloppenburg	In lossing	„
Hanover	Esperance	H. A. Teijen	Golf van Perzie	P. Kervel & Co.

Aangekomen Passagiers.

Met het Nederl. Gouvern. stoomschip *Java*, Auditeur militair Arriens, 1 luit. Cheni, van der Eb, 92 militairen en 104 koelies, allen van de Bonische expeditie.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 15den Maart 1860.

UITVOER.

Naar Balie per de praauw *tjemplon*, gezagv. PA KARSBA.
66 stuks olietonnen, 3 kisten valsch gouddraad, 5 kisten chitsen, 2 kisten lenkeng, 100 stuks stroozaken, LIEM TE SIEN; 4 kisten manufacturen, HILL BROEKMAN & Co.

Naar Balie per de Ned. Ind. schoener *Kimliong*, gezagv. KOE GOANSIEN.
25 pico's ijzer, 2 kisten valsch gouddraad, 1 kist chin. tabak, 1 kist thee, 1 kist misoa, 1 krandjang suiker, 160 stuks olietonnen, 1 kist katoen, 2 kisten opium, HO BANSIN.

Naar Pasoeroean per het Nederl. Ind. stoomschip *Kraton*, gezagv. KARIDIN.
10 stuks gingans, THE KIT NG,

Marktprijzen.

SUIKER *f* 16¼ @ *f* 16½.
KOFFIJ. *f* 35 @ 38.— geen voorraad.
RIJST (CARGA) *f* 135 @ 150.—
Id. (WITTE) *f* 165 @ 180.—
KOEHUIDEN ℔ picol.
ARAK ℔ legger. *f* 45.—
OLIE (KLAPPER.) *f* 24.—
OLIE (KATJANG.)
KADJANG MATTEN. *f* 10.—
ROTTING *f* 8 @ 9.—
WISSELKOERS Holland pari.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 18den Maart 1860.
's Morgens te half negen ure.
Ds. VAN STEEDEN.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 18den Maart 1860.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.